

LITERATURA TRADICIONAL I POPULAR: RONDALLES I LLEGENDES DELS PAÏSOS CATALANS (6 crèdits: 4 teòrics i 2 pràctics)

Codi: 159123

Departament

FILOLOGIA CATALANA

Objectius

- Analitzar els diversos tipus de narrativa oral.
- Acostar els estudiants als principals reculls de rondalles i llegendes del Paísos Catalans.
- Donar a conèixer el bagatge cultural de la literatura tradicional catalana.
- Estudiar el llenguatge propi de la narració oral.

Aquesta assignatura va adreçada, majoritàriament, als estudiants de les diverses diplomatures de mestre, per la qual cosa sempre es tindrà present el possible ús de la narrativa oral a l'escola primària.

Continguts

- 1.-Els principals rondallaris i llegendaris dels Països Catalans.
- 2.-Diferències entre rondalla, faula, llegenda, mite i costum.
- 3.-Tipologia de les rondalles: meravelloses, humanes, d'animals i de fórmula fixa.
 - 3.1.-Rondalles meravelloses
 - 3.1.1.-El mètode historicogeogràfic de l'escola finlandesa.(A.Aarne i S. Thompson)

3.1.2.-Anàlisi antropològica: aportacions de Vladimir Propp.

3.1.3.-Anàlisi psicològica: aportacions de Bruno Bettelheim.

3.1.4.-Les rondalles del cicle Animal Nuvi.

3.1.5.-Personatges fantàstics, llocs, animals i objectes meravellosos.

3.1.6.-Frases versificades i fórmules màgiques de la rondalla.

3.2.-Rondalles humanes

3.2.1.-Trama i personatges més habituals.

3.2.2.-Les rondalles de "El Nostres Senyor i Sant Pere quan anaven pel món".

3.3.-Rondalles d'animals

3.3.1.-Caracterització dels animals. Influència dels fabularis medievals.

3.3.2.-Rondalles de compare llop i comare guilla.

3.4.-Rondalles de fórmula fixa

3.4.1.-Rondalles acumulatives.

3.4.2.-Rondalles lúdiques.

3.4.3.-Rondalles ortofòniques.

3.4.5.-Rondalles paremiològiques.

4.- El llenguatge rondallístic. Fórmules inicials i finals de la rondalla.

5.-Tipologia de les llegendes: històriques, religioses, paganes i demoníques, i relatives al món de la natura.

6.-Elements que configuren la narració oral.

7.-Classificació de les rondalles i llegendes segons l'edat dels oients.

8.-Funció educativa de la tradició oral.

9.-Les figures dels recol·lectors europeus més coneguts: Charles Perrault i els germans Grimm. Les traduccions catalanes d'aquests autors.

Avaluació

Comentar al departament en relació dels canvis en l'avaluació en convocatòries posteriors.

Bibliografia bàsica

Adaptació de les rondalles d'ANTONI M. ALCOVER (1996) Col·lecció Tirurany ed. Moll, Palma de Mallorca.

AMADES, J. (1974): *Les millors rondalles populars catalanes*, Barcelona, ed. Selecta.

AMADES, J. (1991): *Les millors llegendes populars*, Barcelona, ed. Selecta.

BETTELHEIM, B. (1980): *Psicoanálisis de los cuentos de hadas*, Barcelona, ed. Crítica (4ta.ed.).

BULLICH, E. i MAURE, M. (1996): *Manual del rondallaire*, Barcelona, Edicions de la Magrana.

CUNILLERA, LL. i ANGELATS, F.F. (1992): *Literatura popular (Una proposta didàctica per a l'ensenyament de la literatura)* Barcelona, Laertes.

LLUCH, G. i SERRANO, R. (1995): *Noves lectures de les rondalles valencianes*, València, ed. Tàndem.

PROPP,V.(1981):*Morfologia del cuento*, Madrid, ed.Fundamentos (5ena. ed.).

PUJOL, J.M.(1989):Estudi preliminar del *Rondallari Català* de Pau Bertran i Bros.

RODRIGUEZ ALMODOVAR, A.(1999): *Cuentos al amor de la lumbre*,l Madrid
Biblioteca Juvenil, Alianza editorial.

TEMPORAL,J.(1998):*Galàxia Propp. Aspectes literaris i filosòfics de la rondalla meravellosa*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat

VALOR,E.(1993):*Rondalles valencianes* (adaptació de Rosa Mª Serrano)
València, ed.Tandem (8 volums).

VIOLANT RIBERA,R.(1990):*La Rondalla i la llegenda*, Barcelona, ed.Atafulla.